

Dve pismi mladim iz prihodnosti

Pred vami sta dve pismi, ki sem ju napisala najstnici, ki leta 2062 živi v daljni Avstraliji, v državi, ki bi jo rada obiskala.

1. PISMO:

Mladinska vas, 1. september 2062

Draga Nicole!

Hvala za tvoje pismo, ki je dolgo potovalo iz daljne Avstralije. Tako hudo je pri vas? Pišeš, da požarov skoraj ne morete več pogasiti, zrak pa je tako onesnažen, da ves čas nosite maske. Hudo mi je zate, ker se ne moreš več brezskrbno sprehajati ob morju, kolesariti po ulici ali se odpraviti na jutranji tek.

Tudi živali, ki so bile v moji mladosti, v letu 2022, samoumevne, so žal kruto izumrle. V morju in v rekah ni več rib in pisanih morskih konjičkov. Korale so se obarvale v belo in žalostno sivo barvo.

Napisala si mi, da primanjkuje pitne vode in da zaradi nje že prihaja do nemirov. Že prej nekaj leti sem prebrala poved, ki mi je dala misliti. Glasi se: Voda je zlato postala. Z njo se zdaj na žalost povsem strinjam.

Kako pa je tvoja teta, ki vodi zavetišče za kengurije? Je res, da nima prav nobenega kenguruja več? Vaš otok si sploh ni več podoben!

Najbolj me je pretreslo, ko si mi povedala, da so tudi koale izumrle zaradi krčenja gozdov, podnebnih sprememb in intenzivnega kmetijstva. Že leta 2022 sem slišala, da so koale razglasili za ogroženo vrsto.

Si slišala novico, da je bil na Arktiki prvi požar? Vedno smo jo poznali kot mrzlo celino, zdaj pa je požar zajel tudi njo.

Ali res ni več sveže hrane, sočnega sadja in zelenjave? So police v trgovinah res že skoraj prazne? Imate za kosilo res samo še neke čudne tablete? Res admirajo še zadnja drevesa?

V pismu si omenila, da je bila Avstralija v otroštvu tvojih staršev ena izmed največjih turističnih atrakcij. Slovela je po morju, neskončnih plažah, morski hrani, po prečudovitih koralnih grebenih, ki zdaj prav hitro izginjajo. Vse več pa je tudi bolezn.

Danes je prvi šolski dan. Ste že našli nove prostore za pouk, ki bodo nadomestili pogorelo šolo? Ko sem bila v tvojih letih, bi bili vsi veseli, da bi šola zgorela. Napisala si mi, da je pri vas kar 55 stopinj Celzija.

Vem, za vse to smo krivi tudi mi – mladi iz leta 2022. V mojem času se nismo zavzemali za okolje, za svet okoli sebe, zato vi živite v hudih razmerah. Bili smo brezbrizni hedonisti. Živeli smo le zase, za zabavo in potrošništvo. Nismo se uprli odraslim, ki so si zatiskali oči pred resnico. Opravičujem se ti v imenu vseh in upam, da lahko še kaj storim zate, da ti pomagam. Piši mi.

Lepo te pozdravljam.

Tvoja prijateljica Ema

2. PISMO

Mladinska vas, 1. september 2062

Draga Nicole!

Pravkar sem prebrala tvoje pismo. Zelo sem vesela, ker mi pišeš, da je pri vas vse v najlepšem redu, da ni prevroče in da je danes zate običajen prvi šolski dan.

Ker smo se mladi leta 2022 borili proti podnebnim spremembam in s pomočjo takratnih voditeljev držav spremenili način življenja in odnos do narave, vidim, da v Avstraliji leta 2062 lepo živite. Požarov ni več, v ozračju ni škodljivih delcev, ki bi ogrožali vaše zdravje. Zelo sem vesela, da je tako. Mogoče te v bližnji prihodnosti celo obiščem, saj bi si zelo rada ogledala prečudovito ohranjene koralne grebene, pisane ribe, koale, kenguruje, kljunaše, kakaduje in evkalipte, nenavadna drevesa, ki zrastejo zelo visoko.

Včeraj sem prebrala, da so pozitivne spremembe vidne povsod po svetu in da je velika verjetnost, da bodo čez nekaj let na Arktiki ponovno začeli nastajati veliki ledeniki. Dobra novica, kajne?

Piši mi, kako si preživela počitnice in kako je na vaši šoli potekal prvi šolski dan.

Lepo te pozdravljam.

Tvoja prijateljica Ema

Zakaj sem napisala dve pismi? Ker upam, da lahko prvega raztrgam na drobne koščke. In ker upam, da bom leta 2062 lahko odposlala samo drugega. In bom ponosna na vse korake, ki jih bomo naredili, da bomo ohranili in polepšali svet mladim ljudem v prihodnosti.